

ΚΥΡΙΕ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΕ, ΚΑΝΕ ΚΑΙ ΕΞΩ ΟΤΙ ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΝΕΙΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΧΩΡΑ

Του Γιώργου Νούτσου

(Αρθρογράφου - Πολιτικού Αναλυτή)

Οι πολίτες όταν ψηφίζουν ένα κόμμα κι έναν αρχηγό, μέσα τους τρέφουν κρυφή την ελπίδα, πως αυτή τη φορά δεν θα διαψευστούν στις προσδοκίες τους.

Έτσι έγινε και στην τελευταία εκλογική αναμέτρηση, όπου πρυτάνευσε η λογική, επικράτησε η σύνεση και οι Έλληνες έκλεισαν – ελπίζω άπαξ δια παντός – μια καταστροφική Αριστερή παρένθεση, που στον σύντομο χρόνο της σώρευσε προβλήματα, επιβάρυνε έτι περαιτέρω τα δημοσιονομικά της χώρας, προσδέθηκε άτσαλα και ανεργμάτιστα στο άρμα των «θεσμών» και της Αμερικής, απαξίωσε προσβλητικά παραδοσιακούς ισχυρούς θεσμούς και Αξίες, επέτρεψε την πλήρη μπαχαλοποίηση της κοινωνίας, λαιδόρησε και διέστρεψε την λαμπρή Ελληνική ιστορία, δημιούργησε συνθήκες Εθνικής αποιδεολογικοποίησης, μπέρδεψε και προσπάθησε να παρεκκλίνει τον οδικό χάρτη της νέας γενιάς των Ελλήνων...

Ήρθε λοιπόν, ο Κυριάκος Μητσοτάκης και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, να περισώσει ότι ακόμα μπορούσε να περισωθεί, να σταματήσει την ολισθηρή αυτοκαταστροφική πορεία των προηγούμενων χρόνων, να προβάλλει ένα νέο όραμα, από και συγκεκριμένο, για την Ελλάδα της ανάπτυξης, των νέων ευκαιριών, της δίκαιης και ισότιμης μεταχείρισης, της Εθνικής περηφάνιας και της αυθύπαρκτης πορείας της σε ένα πολύ σκληρό και απαιτητικό διεθνές σκηνικό.

Ομολογουμένως το «μπάσιμο» της νέας κυβέρνησης, κατέπληξε και τους πλέον κακόπιστους. Έδειξε έτοιμη από καιρό, πήρε πρωτοβουλίες, έφερε πλήθος νομοσχεδίων στη Βουλή, μείωσε φόρους, προσέδωσε δυναμική στην ασθμαίνουσα οικονομία μας, αντιστάθηκε στα κατεστημένα, όρθωσε τοίχος αποφασιστικότητας στην ανομία και στο «περιθώριο», έκανε τους Έλληνες μετά από χρόνια πολλά, να αισθανθούν επιτέλους αισιόδοξοι και ασφαλείς.

Μόνο κακόπιστοι θα ισχυρίζονταν, πως εν συνόλω, η κυβέρνηση μέχρι τώρα δεν τα πήγε καλά.

Κατά την ταπεινή μου άποψη, λαμβάνοντας υπόψη και την εξαιρετικά δύσκολη συγκυρία του Μεταναστευτικού και των Εθνικών μας θεμάτων, οφείλει, ό,τι στα προηγούμενα έπραξε να πράξει και στα θέματα αυτά.

Αδικεί την κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα ατολμίας και αναποφασιστικότητας στα Ελληνοτουρκικά.

Πολλοί, παρασυρμένοι άλλοτε από υπέρμετρη αντιπολιτευτική διάθεση κι άλλοτε από έντονη ανησυχία και αγωνία για την έκβαση των Εθνικών μας θεμάτων, θέλουν περισσότερο καθαρές θέσεις, περισσότερη αποτρεπτική αποφασιστικότητα, πιο λαγάρια μηνύματα προς την άλλη πλευρά, πως κι αν ακόμα δεν οριοθετήσαμε ΑΟΖ, τα όρια της υφαλοκρηπίδας των νησιών μας είναι διαυγή και πως αυτά δεν πρόκειται για κανένα λόγο να επιτραπεί στους Τούρκους να τα παραβιάσουν.

Θεωρώ επίσης, πως οφείλει η κυβέρνηση με θέσεις που θα εκφράσει και πράξεις που θα ακολουθήσουν, να διασκεδάσει τις αρνητικές εντυπώσεις που διατρέχουν τον κορμό της Ελληνικής κοινωνίας και θέλουν σύσσωμο το πολιτικό μας σύστημα να έχει παραδοθεί άνευ όρων στην έξωθεν επιβολή της λογικής της συνεκμετάλλευσης με τους Τούρκους στην Μεσόγειο και το Αιγαίο.

Η αποδοχή τετελεσμένων, ανιστόρητων και αγεωγράφητων προσεγγίσεων, παράνομων και άκυρων εν τη γενέσει τους εκβιαστικών ενεργειών, που στόχο αποκλειστικό έχει να καταστήσει τις παράλογες και άνομες επιδιώξεις των γειτόνων μας πεδίο προς διαπραγμάτευση, οφείλει να απαντηθεί με αποφασιστικότητα και μηδαμινή ανοχή, αν δεν θέλει η κυβέρνηση αυτή να χρεωθεί μια ακόμα Εθνική ντροπή, με την απώλεια Εθνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων.

Η κυβέρνηση και ο Κυριάκος Μητσοτάκης, απέδειξαν μέχρι τώρα στο εσωτερικό μέτωπο, πως μπορούν και τολμούν. Προτρέπω από το βήμα αυτό, το ίδιο να πράξουν και στο Εθνικό μας μέτωπο. Ακούγοντας την αγωνία και την επιθυμία του Έλληνα. Στηρίζοντας το θυμικό του. Σκεφτόμενοι και δρώντας με γνώμονα την Ελλάδα, την κυριαρχία της, την πορεία και την αυθυπαρξία της στον χρόνο.

Θα έρθει τότε ο πανδαμάτορας χρόνος να τους δικαιώσει. Να τους ξεχωρίσει από όλους τους προηγούμενους. Να τους αναγνωρίσει σαν γνήσιους θεματοφύλακες των Εθνικών μας δικαιών. Και φυσικά να τους ανταμείψει πλουσιοπάροχα - προσωπικά και πολιτικά – για την προσφορά τους στην Πατρίδα, έστω και αν αυτή χρειαστεί να περάσει δια πυρός και σιδήρου, μέσα από μια πράξη δυναμικής και θυσιαστικής αντίστασης τη στιγμή που τα όρια της Πατρίδας μας έμπρακτα αμφισβητηθούν.....!